

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820200005
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6820200005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Danice Kočičkovej, v spore žalobcu Pohotovosť, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, proti žalovanej C. B., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XX/X, XXX XX J., o zaplatenie 480,- Eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca č.k. 8Csp/1/2020-87 zo 14. júla 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Revúca vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol (III. výrok) a v závislom výroku o trovách konania (IV. výrok), p o t v r d z u j e.

II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Revúca (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 14. 07. 2020 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2,- Eur od 02. 02. 2017 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 2,- Eur od 06. 02. 2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok); v časti o zaplatenie poplatkov za upomienky vo výške 180,- Eur konanie zastavil (II. výrok) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol (III. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 99,44 % (IV. výrok).

Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou voči žalovanej domáhal zaplatenia istiny úveru vo výške 200,- Eur, úrokov vo výške 32,22 % ročne zo sumy 300,- Eur od 01. 04. 2016 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 200,- Eur od 07. 01. 2017 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne zo sumy 200,- Eur od 06. 01. 2017 do zaplatenia, poplatkov za upomienky vo výške 180,- Eur a poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- Eur.

Žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie poplatkov za upomienky vo výške 180,- Eur, preto súd prvej inštancie rozhodol o zastavení konania v časti o zaplatenie poplatkov za upomienky vo výške 180,- Eur (§ 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení; ďalej aj „CSP“). Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaná uzatvorila so žalobcom dňa 01. 04. 2016 písomnú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej aj „Zmluva o úvere“, resp. „zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru žalobcu. V zmluve bolo uvedené, že veriteľ sa na žiadosť spotrebiteľa zaväzuje po podpise tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodnutým spôsobom poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 300,- Eur a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu

pri poskytnutí finančných prostriedkov 0,- Eur, úrok spojený so spotrebiteľským úverom 74,40 Eur a poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- Eur, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 174,40 Eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 474,40 Eur v 12 pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé 4 splátky zaplatí vo výške 1,- Eur a ďalšie splátky zaplatí vo výške vo výške 58,80 Eur vždy k 1. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 01. 05. 2016. Spotrebiteľ podpisom zmluvy žiada veriteľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 0,- Eur. Úrok je vo výške 32,22 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 74,40 Eur. Spotrebiteľ berie na vedomie, že RPMN je 37,43 %. Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 474,40 Eur v 12 pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1,- Eur a ďalšie splátky zaplatí vo výške 58,80 Eur vždy k 1. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 01.05.2016 na účet veriteľa alebo v hotovosti mandatarovi. Zmluvné strany sa dohodli, že doba trvania zmluvy a termín poslednej splátky spotrebiteľského úveru nastane 01. 04. 2017; peňažné prostriedky sú na základe zmluvy poskytnuté na iný účel ako na výkon povolania alebo podnikania a rovnako sa neposkytujú ani na účel podľa § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch a ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky. Spotrebiteľ berie na vedomie, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý úver platnej ku dňu podpísania zmluvy je 21,61 %.

Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná zaplatila na predmetný úver sumu 100,- Eur. Žalovaná tvrdila, že na úver uhradila viac, čo ale v konaní nebolo preukázané.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení (ďalej aj „Obchodný zákonník,“ resp. „ObZ“), § 1 ods. 2, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzavretia zmluvy 01. 04. 2016 (ďalej aj „Zákon o spotrebiteľských úveroch,“ resp. „ZoSÚ“), § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), § 3 ods. 1 NV č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „NV č. 87/1995 Z.z.“)

Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalovaná uzatvorila so žalobcom Zmluvu o úvere, na základe ktorej jej boli poskytnuté peňažné prostriedky, ktoré sa zaviazala splatiť v mesačných splátkach spolu s úrokom a poplatkami. Zmluvu posúdil súd prvej inštancie ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 OZ, keďže ju žalobca uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná mala postavenie spotrebiteľa (fyzická osoba nekonajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti). Zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Na základe tohto záveru musí mať zmluva náležitosti podľa Obchodného zákonníka a Zákona o spotrebiteľských úveroch, podlieha režimu ochrany spotrebiteľa podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa a Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých absencia spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, je odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi určená podľa § 1 NV č. 87/1995 Z. z. Na základe zmluvne dojednaných plnení spotrebiteľa podľa zmluvy sa určí odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi vyjadrená v percentách. V Zmluve o úvere nie je odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa NV SR č. 87/1995 Z.z. uvedená, preto zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ a z tohto dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že v zmluve je uvedené, že žalovaná má zaplatiť odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 0,- Eur, pričom nejde ale o odplatu v zmysle NV č. 87/1995 Z. z., teda o súčet všetkých dohodnutých plnení, ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov, ktorá navyše má výšku 0,- Eur.

Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v Zmluve o úvere je uvedená výška RPMN 37,43 %, čo je ale nesprávny údaj. Pokiaľ ide o úver vo výške 300,- Eur, ktorý má byť splatený s poplatkom 100,- Eur a úrokom 74,40 Eur v prvých štyroch splátkach po 1,- Eur a v ďalších 8 splátkach po 58,80 Eur, RPMN je 148,10 %. V zmluve bola teda uvedená nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, a teda podľa údajov uvedených v zmluve sa úver javil ako značne výhodnejší ako v skutočnosti bol, preto je úver podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov.

Žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver 300,- Eur, pričom žalovaná mala vrátiť istinu spolu s poplatkom 100,- Eur a s úrokom vo výške 32,22 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia. Priemerná RPMN pri obdobnom úvere vychádzajúca z priemernej hodnoty RPMN bánk a

pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená k 31. 12. 2015 bola 18,77 % ročne. Maximálna výška odplaty pre spotrebiteľský úver tak v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere bola 37,54 % ročne (t.j. 2 x 18,77 %). V zmysle § 11 ods. 1 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch RPMN nesmie prevýšiť najvyššiu prípustnú výšku odplaty. RPMN predmetného úveru bola 148,10 %, čo je viac ako dvojnásobok priemernej RPMN pri obdobnom úvere vychádzajúca z priemernej hodnoty RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov. I z tohto dôvodu je teda predmetný úver bezúročný a bez poplatkov.

Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaná bola povinná vrátiť žalobcovi len poskytnutý úver, úroky ani poplatky súvisiace s úverom nebola povinná uhradiť. Žalovaná mala teda zaplatiť žalobcovi na základe zmluvy len prvé štyri splátky v dohodnutej výške 1,- Eur (prvú splatnú 01. 05. 2016), ďalších 5 splátok po 58,80 Eur a poslednú splátku splatnú 01. 02. 2017 len vo výške 2,- Eur, čím by bola splatená celá istina úveru. Vzhľadom na uvedené nie je žaloba dôvodná pokiaľ ide o zaplatenie úrokov vo výške 32,22 % ročne zo sumy 300,- Eur od 01. 04. 2016 do zaplatenia a poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- Eur.

Žalovaná čerpala celkovo finančné prostriedky vo výške 300,- Eur, zaplatila len sumu 100,- Eur, dlžná suma úveru tak predstavuje 200,- Eur. Žalovaná tvrdila, že uhradila na predmetný úver vyššiu sumu, ohľadne tohto tvrdenia leží dôkazné bremeno na žalovanej, pričom žalovaná neoznačila ani nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by jej tvrdenia preukázali.

Žalovaná vzniesla námietku premlčania uplatneného práva.

Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru bola žalovaná povinná splatiť istinu úveru v 10 mesačných splátkach (splátky po 1,- Eur splatné k 01. 05. 2016, 01. 06. 2016, 01. 07. 2016, 01. 08. 2016, splátky po 58,80 Eur splatné 01. 09. 2016, 01. 10. 2016, 01. 11. 2016, 01. 12. 2016, 01. 01. 2017 a poslednú splátku splatnú 01. 02. 2017 vo výške 2,- Eur).

Podľa názoru súdu prvej inštancie k zosplatneniu úveru nedošlo 06. 01. 2017, ako to tvrdil žalobca. Žalobca poukazoval na ustanovenie Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, podľa ktorých v prípade omeškania so zaplatením čo i len časti 4 po sebe idúcich splátok, sa úver stáva splatným okamžite. Toto ustanovenie je neplatným pre rozpor so zákonom. Zmluvné strany si môžu dohodnúť, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Nemožno však dohodnúť, že splatnosť nastane automaticky omeškaním, toto právo je nutné si uplatniť za podmienok stanovených v zákone (toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky + najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva). Pokiaľ si zmluvné strany dohodli, že úver sa stane splatným okamžite omeškaním so zaplatením 4 po sebe idúcich splátok, toto dojednanie je neplatné.

Právo na zaplatenie jednotlivých splátok úveru sa premlčuje v trojročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť v deň splatnosti tej-ktorej splátky. Súd po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty už v prípade vzniesenia námietky premlčania nemôže právo na plnenie veriteľovi priznať.

Žalobca podal žalobu na súde prvej inštancie dňa 05. 01. 2020, ku dňu podania žaloby boli uplatnené splátky splatné od 01. 05. 2016 do 01. 01. 2017, nepremičanou bola len posledná splátka úveru vo výške 2,- Eur, ktorá sa stala splatnou 01. 02. 2017. Z dôvodu vzniesenej námietky premlčania nemožno žalobcovi vzhľadom na § 100 ods. 1 OZ priznať náhradu celej dlžnej istiny úveru, ale len náhradu nepremičanej splátky.

Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2,- Eur a vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 198,- Eur, úrokov vo výške 32,22 % ročne zo sumy 300,- Eur od 01. 04. 2016 do zaplatenia a poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- Eur žalobu zamietol.

Keďže si žalovaná svoj dlh riadne a včas neplnila, dostala sa do omeškania a žalobcovi vzniklo právo na úroky z omeškania, teda vo výške určenej vykonávacím predpisom k Občianskemu zákonníku, t.j. vo výške 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Úroky z omeškania patria žalobcovi len z nepremičanej splátky úveru, keďže z premlčaných splátok sú premlčané i úroky z omeškania. Posledná splátka bezúročného úveru bola splatná 01. 02. 2017, od nasledujúceho dňa 02. 02. 2017 bola žalovaná v omeškaní s jej zaplatením. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od 07. 01. 2017, teda za skoršie obdobie ako bolo omeškanie žalovanej. Preto mu boli úroky z omeškania priznané len od 02. 02. 2017. Výška zákonných úrokov z omeškania z dlžnej sumy predstavuje 5 % ročne, keďže základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania (02.02.2017) bola 0 %.

Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2,- Eur od 02. 02. 2017 do zaplatenia a vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania žalobu zamietol.

Žalobca si uplatnil i náhradu zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne z dlžnej sumy 200,- Eur od 06. 01. 2017 do zaplatenia.

V Zmluve o úvere sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky. Podľa názoru súdu prvej inštancie takáto dohoda o zmluvnej pokute nie je v rozpore s dobrými mravmi, dohodnutá výška zmluvnej pokuty nie je neprimeraná vzhľadom na celkové podmienky poskytnutého úveru. V zmluve ale nie je dohodnuté, kedy sa zmluvná pokuta stáva splatnou, preto je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu potom, ako ju žalobca na jej zaplatenie vyzval. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, či a kedy žalovanú vyzval na zaplatenie zmluvnej pokuty, ale za doručenie takejto výzvy možno považovať i doručenie žaloby na jej zaplatenie. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaná bola povinná zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu dňa 05. 02. 2020 (deň po doručení žaloby), v omeškaní so zaplatením je od nasledujúceho dňa 06. 02. 2020. Zmluvná pokuta bola dohodnutá percentom z dlžnej sumy úveru za každý deň omeškania až do zaplatenia dlžnej sumy úveru a pri takomto zmluvnom dojednaní dochádza k premlčaniu zmluvnej pokuty rovnako ako dochádza k premlčaniu hlavného záväzku. Nepremičanou je len posledná splátka úveru vo výške 2,- Eur, preto vzhľadom na vznesenú námietku premlčania možno žalobcovi priznať len náhradu zmluvnej pokuty z tejto nepremičanej splátky. Žalovaná je teda povinná uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 2,- Eur od 06. 02. 2020 do zaplatenia.

Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 2,- Eur od 06. 02. 2020 do zaplatenia a vo zvyšnej časti uplatnenej zmluvnej pokuty žalobu zamietol.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žalovanej, ktorá mala vo veci úspech v prevažnej miere, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v pomernej časti. Aj v prípade, že žalobca vezme žalobu čiastočne späť bez relevantného dôvodu, je potrebné považovať ho v tejto časti za neúspešného. V predmetnej veci žalobca vzal čiastočne žalobu späť potom, ako bol súdom prvej inštancie vyzvaný na doplnenie žaloby a na predloženie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Žalobca bol teda úspešný v časti ohľadne náhrady sumy 2,- Eur a úrokov z omeškania z tejto sumy ku dňu rozhodnutia súdu vo výške 0,34 Eur a zmluvnej pokuty z tejto sumy ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výške 0,08 Eur a žalovaná bola úspešná v časti ohľadne zaplatenia sumy 866,44 Eur (t.j. suma 198,- Eur + 180,- Eur + 100,- Eur + zmluvná pokuta ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie 70,33 Eur, úroky ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie 283,28 Eur a úroky z omeškania ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie 34,83 Eur). Pomer úspechu strán sporu je 0,28 : 99,72, čistý úspech žalovanej je v rozsahu 99,44 %. Nárok na náhradu trov konania preto patrí žalovanej voči žalobcovi v rozsahu 99,44 %. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník.

2. Proti rozsudku prvej inštancie žalobca podal včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP.

Uviedol, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XX. zo dňa 01. 04. 2016 uzatvorenej podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytol v pozícii veriteľa žalovanej (dlžníkovi) úver vo výške 300,- Eur.

Zákon o spotrebiteľských úveroch považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu dôvodov, ustanovených v § 11 ods. 1 ZoSÚ. Uviedol, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov sú jasne uvedené priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V Zmluve o úvere sa v bode 3. je uvedené: „Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 474,40 Eur, v 12 pravidelných mesačných splátkach, tak, že prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1 Eur a ďalšie splátky vo výške 58,80 Eur, vždy k 01. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 01. 05. 2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi.“

Podľa jeho názoru nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade 12. splátok počnúc dňom 01. 05. 2016. V Zmluve o úvere je špecifikované, že výška 474,40 Eur pozostáva zo sumy istiny vo výške 300,- Eur a úroku vo výške 74,40 Eur a poplatku vo výške 100,- a taktiež je uvedené, že žalovaný je povinný uhradiť celkovú čiastku 474,40 Eur v 12. splátkach .

V zmluve o úvere je jasne určené rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov (300,- Eur + 74,40 Eur + 100,- Eur).

Z uvedeného vyplýva, že Zmluva o úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti.

Ak žalovaná v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu alebo, že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia Zmluvy o úvere. Uvedené právo „žalobca“ nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Jednotlivými splátkami sa hradí najprv istina poskytnutého úveru a po uhradení istiny sa uhrádza zostatok z poskytnutého úveru (úroky, poplatok). Započítanie celej sumy splátky sa hradí najprv na istinu a až tak na úrok a poplatok v prospech dlžníka, pretože v prípade nezaplatenia niektorej splátky alebo meškania dlžníka s platbou splátky dôjde skôr k

zníženiu istiny, z ktorej by si žalobca ako veriteľ mohol uplatňovať zákonné úroky z omeškania.

V prípade osoby žalovanej sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala. Žalovaná navyše žiadnym spôsobom nebola k podpisu Zmluvy o úvere donútená a podpisy činila bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku (viď. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013).

Súd prvej inštancie žalobu v časti istiny nepriznal v celom navrhovanom rozsahu. S týmto záverom sa nestotožňuje, pretože mal za to, že istina v sume 198,- Eur nie je premlčaná, keďže v Zmluve o úvere sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín poslednej splátky spotrebiteľského úveru nastane dňa 01. 04. 2017.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu proti rozsudku prvoinštančného súdu nevyjadřila.

4. Na základe uznesenia súdu prvej inštancie č.k. 8Csp/1/2020-102 zo dňa 21. 08. 2020, ktorým súd prvej inštancie vyzval žalobcu na doplnenie odvolania v zmysle § 373 ods. 1 CSP, žalobca uviedol, že odvolaním napáda I. výrok rozsudku prvoinštančného súdu.

5. Odvolací súd konštatuje, že síce žalobca výslovne uviedol, že odvolaním napáda I. výrok rozsudku prvoinštančného súdu, t.j. výrok, ktorým bolo jeho žalobe sčasti vyhovené, avšak z obsahu jeho odvolania de facto vyplýva, že odvolaním napadol výrok rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým súd prvej inštancie vo zvyšnej časti žalobu zamietol (III. výrok).

6. V dôsledku odvolania odvolací súd, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutom výroku (III. výrok) a v závislom výroku o trovách konania (IV. výrok) ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku (v odvolaním napadnutých výrokoch) i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

9. Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a

zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalobcu v odvolaní.

10. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

11. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd náležite nevysporiadal. Dokonca možno konštatovať, že neuviedol ani žiadny konkrétny relevantný právny dôvod a ani žiadny konkrétny relevantný skutkový dôvod, spochybňujúci správnosť napadnutého rozhodnutia.

12. Pokiaľ okresný súd pri rozhodnutí vychádzal z premisy, že predmetnú zmluvu uzavretú medzi žalobcom a žalovanou treba klasifikovať ako zmluvu spotrebiteľskú a následne skúmal, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje obligatórne náležitosti, považuje odvolací súd za vecne správne.

13. Z obsahu spisu odvolací súd mal preukázané, že medzi stranami bola dňa 01. 04. 2016 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere (č.l. 10-11 spisu), na základe ktorej sa žalobca v pozícii veriteľa zaviazal po podpise tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodnutým spôsobom poskytnúť žalovanej (spotrebiteľke) bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 300,- Eur a žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov 0,- Eur, úrok spojený so spotrebiteľským úverom 74,40 Eur a poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- Eur, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 174,40 Eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 474,40 Eur v 12 pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1,- Eur a ďalšie splátky zaplatí vo výške vo výške 58,80 Eur vždy k 1. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 01. 05. 2016 s tým, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 0,- Eur a úrok je vo výške 32,22 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 74,40 Eur. Žalovaná vzala na vedomie, že RPMN je 37,43 % a zaviazala sa zaplatiť celkovú čiastku 474,40 Eur v 12 pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1,- Eur a ďalšie splátky zaplatí vo výške 58,80 Eur vždy k 1. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 01. 05. 2016 na účet žalobcu alebo v hotovosti mandatárovi. Zmluvné strany sa dohodli, že doba trvania zmluvy a termín poslednej splátky spotrebiteľského úveru nastane 01. 04. 2017. Žalovaná vzala na vedomie, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý úver platnej ku dňu podpísania zmluvy je 21,61 %.

14. Odvolací súd porovnaním odôvodnenia napadnutého rozsudku, pre ktoré súd prvej inštancie určil spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a dôvodov uvedených v odvolaní vôbec nekorešpondujú so skutkovými zisteniami a právnymi dôvodmi, ktoré prvoinštančný súd uviedol v odôvodnení rozsudku a ktoré ho viedli k zamietnutiu žaloby. Žalobca napáda rozsudok prvoinštančného súdu z úplne iných dôvodov, než na ktorých je rozhodnutie založené, v odvolaní sú namietané skutočnosti, ktoré neboli predmetom napadnutého rozhodnutia. Odvolanie preto obsahovo nebolo spôsobilé spochybniť správnosť záverov prijatých súdom prvej inštancie a teda nemohlo privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku.

15. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie nepovažoval úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ), preto tento odvolací argument žalobcu je právne irelevantný.

16. Odvolací súd konštatuje, že Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 9 definuje, ktoré náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Ak zmluva nemá písomnú formu alebo neobsahuje náležitosti uvedené v zákone ich absenciou zákon spája dôsledky, ktoré sú definované ustanovením § 11 ods. 1 ZoSÚ.

17. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie považoval úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/, d/, g/ ZoSÚ z dôvodu absencie odplaty podľa osobitných predpisov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ) a z dôvodu nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech žalovanej, t.j. spotrebiteľky (§ 9 ods. 2 písm. k/), pričom došlo k podhodnoteniu RPMN s tým, že ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty, avšak tieto dôvody žalobca v odvolaní nenapadol.

18. Pretože v Zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú obligatórne náležitosti (§ 9 ods. 2 písm. j/, k/ ZoSÚ), súd prvej inštancie správne aplikoval zákonnú fikciu o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/, d/ ZoSÚ).

19. Vzhľadom na odvolaciu námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia námietky premlčania vznesenú žalovanou v prvoinštančnom konaní odvolací súd konštatuje, že ani tento odvolací argument nie je dôvodný.

20. Pod premlčaním sa rozumie - oslabenie práva - t.j. súdnu nevykonalnosť práva, ktoré sa neuplatnilo v stanovenej lehote (premlčacej dobe) za podmienky, že dlžník vznesie námietku premlčania, ale vzhľadom na existenciu záväzku možnosť dlžníka premlčací záväzok (naturálny záväzok) dobrovoľne splniť aj po uplynutí premlčacej doby. Premlčanie spočíva teda na dvoch právnych skutočnostiach: 1/ na uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby, ktorú nemožno ani skrátiť, ani predĺžiť, pretože je stanovená kogentnými predpismi, 2/ na neuplatnení práva pred súdom alebo u iného príslušného orgánu.

21. Funkciou premlčania je viesť účastníkov občianskoprávných vzťahov k tomu, aby svoje práva včas uplatnili predpísaným spôsobom pred orgánom (prípadne osobou) na to určeným, pokiaľ povinný subjekt nespĺnil svoju povinnosť dobrovoľne a včas. Stav neistoty, ktorý existuje po nesplnení určitej povinnosti (t.j. po zročnosti) nemôže trvať bez obmedzenia, a preto zákon vyžaduje od oprávneného subjektu, aby svoje právo uplatnil v stanovenej premlčacej dobe.

22. Pokiaľ sa jedná o neuplatnenie práva, ide o nečinnosť v tom smere, že oprávnený subjekt neuplatnil svoje právo v stanovenej lehote, pričom nezáleží na tom, z akých príčin (či subjektívnych alebo objektívnych príčin). Práva z občianskoprávných vzťahov sa uplatňujú spravidla na súde, ak nie je daná (výnimočne) právomoc iného orgánu.

23. Účinky uplatnenia práva v premlčacej dobe nastanú však len vtedy, keď sa právo uplatnilo proti tomu subjektu, ktorý má povinnosť plniť voči oprávnenej osobe.

24. Premlčacia doba je určená kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, tzn. dohodou strán ich nemožno ani skrátiť ani predĺžiť. Iba nepriamo ich možno predĺžiť, ak dlžník písomne uzná právo veriteľa čo do dôvodu a výšky, má takéto uznanie podľa §110 ods. 1 OZ za následok prerušenie doterajšej premlčacej doby a vznik plynutia novej desaťročnej doby.

25. Občiansky zákonník ustanovuje dĺžku trvania premlčacej doby, začiatok jej plynutia a podmienky plynutia.

26. Dĺžka premlčacej doby v Občianskom zákonníku je určená všeobecnou premlčacou dobou (trojročnou) a osobitnými dlhšími, resp. kratšími dobami /napr. desaťročná premlčacia doba pri práve zodpovedajúcej vecnému bremenu (§ 109 OZ), právach priznaných právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu (§ 110 ods. 1 OZ), právach uznaných dlžníkom čo do dôvodu a do výšky (§ 110 ods. 1 OZ), pri nárokoch na náhradu škody spôsobenej úmyselne (§ 106 ods. 2 OZ), pri nárokoch na vrátenie plnenia z bezdôvodného obohatenia, ktoré bolo získané úmyselne (§ 107 ods. 2 OZ), atď.; dvojročná subjektívna pri práve na náhradu škody (§ 106 ods. 2 OZ), pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods. 1 OZ); jednoročná premlčacia doba pri práve z prepravy (§ 108 OZ)/.

27. Začiatok plynutia premlčacej doby upravuje Občiansky zákonník všeobecne, resp. osobitne pre určité osobitné prípady.

28. Zo všeobecného určenia začiatku plynutia premlčacej doby treba vychádzať všade tam, kde nie je určený osobitný spôsob určenia začiatku plynutia lehoty.

29. Všeobecne platí pre začiatok plynutia premlčacej doby, že premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). Tento deň nastane vtedy, keď napr. uplynul deň zročnosti, t. j. kedy dlžník mal povinnosť zaplatiť dlh. V deň zročnosti (splatnosti) má dlžník ešte možnosť dobrovoľne plniť a veriteľ nemôže ešte právo uplatniť. Až keď tento deň uplynie, možno právo prvý raz uplatniť súdnou cestou. Ak je zročnosť určená určitým časovým rozpätím (dobou), musí uplynúť posledný deň doby. Zročnosť môže byť určená právnym predpisom, rozhodnutím súdu alebo iného orgánu alebo dohodou účastníkov. Ak zročnosť nie je určená žiadnym z týchto spôsobov, je dlžník povinný splniť prvého dňa po tom, keď ho veriteľ o splnenie požiadal (§ 563 OZ). Až keď takto určený deň zročnosti uplynie, začne plynúť premlčacia doba.

30. Z obsahu spisu vyplynulo, že účastníci Zmluvy o úvere (žalobca a žalovaná) sa dohodli na zaplatení poskytnutého úveru žalovanou žalobcovi v 12 pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé 4 splátky zaplatí vo výške 1,- Eur a ďalšie splátky zaplatí vo výške vo výške 58,80 Eur vždy k 1. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 01. 05. 2016.

31. Podľa ustanovenia § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

32. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 101 plynie samostatne.

33. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie po ustálení, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, preto vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie jedine istiny vo výške 300,- Eur a po odpočítaní žalovanou poskytnutého plnenia vo výške 100,- Eur správne určil, že žalobcom uplatnené splátky vo výške 198,- Eur splatné od 01. 05. 2016 do 01. 01. 2017 sú premlčané v trojročnej premlčacej dobe počítanej odo dňa zročnosti každej jednotlivéj splátky vrátane príslušenstva (úroku z omeškania), keďže žaloba bola podaná na súd prvej inštancie dňa 05. 01. 2020, pričom súd prvej inštancie správne ustálil, že nedošlo k zosplateniu úveru ku dňu 06. 01. 2017 (túto skutočnosť žalobca v odvolaní nenamietal).

34. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok prvoinštančného súdu v odvolaní napadnutom výroku (III. výrok) potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 CSP) vrátane závislého výroku o trovách konania (IV. výrok) s tým, že súd prvej inštancie správne prihliadol nielen na pomer úspechu strán v spore ale aj na to, že žalobca zaviniel späťvzatie žaloby sčasti.

35. Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku prvoinštančného súdu (I., II. výrok) zostali nedotknuté (§ 367 ods. 2 CSP).

36. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalovaná, zásadne by teda mala nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalovanej v odvolacom konaní nejaké účelne vynaložené trovy vznikli, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).